

CBE 37-2016 tentamencijfer

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X, hierna ook te noemen appellante,

en

de examiner van het vak Europees Recht (RGBEEO0110), gegeven aan de faculteit Rechtsgeleerdheid, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de tentamenuitslag van het vak Europees Recht (RGBEEO0110).

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examiner van het vak Europees Recht (RGBEEO0110), waarin aan appellante op 6 februari 2016 het cijfer 6 is toegekend voor het op van 21 januari 2016 afgelegde tentamen voor dit vak.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 26 mei 2016 waarbij appellante met kennisgeving niet is verschenen. Verweerder is eveneens met kennisgeving niet verschenen.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante maakt op 21 januari 2016 het tentamen Europees Recht, waarna aan haar het cijfer 6 is toegekend. Op 18 maart 2016 dient appellante via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen de vaststelling van het tentamencijfer. Op 17 april 2016 vindt een schikkingssprek plaats. Een schikking wordt echter niet bereikt, waarop verweerder op 17 mei 2016 een verweerschrift indient, waarna het beroep wordt behandeld door het College op 26 mei 2016.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante voert twee beroepsgronden aan.

In de eerste plaats is niet inzichtelijk gemaakt op welke punten verweerder haar taalgebruik onvoldoende heeft geacht en hoeveel punten daarvoor zijn afgetrokken of niet zijn toegekend.

Verweerder heeft enkel aangegeven dat 30 van de 300 punten konden verdiend worden voor taal, en dat appellante bij vraag 2 blijk heeft gegeven van matig taalgebruik en in vraag 3 kromme en incomplete zinnen staan geformuleerd. Appellante is het hiermee niet eens.

Appellante erkent dat zij kortere en meer beknopte zinnen heeft geformuleerd, maar dat dit niet mag leiden tot puntenaftrek. Zij meent voldoende inzicht te hebben gegeven in het kunnen formuleren van heldere en correcte zinnen en verwijst naar het commentaar op haar essays wat juist zeer positief is op dit punt.

In de tweede plaats is niet inzichtelijk voor weke onderdelen wel, geen of hoeveel punten zijn toegekend op het tentamen, waardoor bezwaar tegen de puntentoekenning bij de docenten moeilijk tot onmogelijk was. Het tentamen bestond uit drie vragen, waarvoor 100 punten per vraag kon worden verdiend. Op het nagekeken tentamen stond enkel hoeveel punten per vraag er waren verdiend, zonder specificatie hoeveel punten er voor de verschillende onderdelen van de drie vragen waren toegekend. Wel was inzichtelijk gemaakt hoeveel punten voor het onderdeel van de vraag maximaal te verdienen waren. Dit was bij sommige vragen echter zo'n groot aantal dat alsnog onduidelijk bleef hoe de punten voor dat onderdeel waren verdeeld.

Hierdoor is het haast onmogelijk om een voldoende concreet bezwaar te formuleren. Aldus is het te ondoorzichtig hoe het tentamen is nagekeken en op welke onderdelen appellante punten heeft verdiend.

Appellante heeft een groot belang bij het beroep. Zij heeft het onafgeronde cijfer 6,3 behaald voor het tentamen Europees recht. Als zij het cijfer 6,5 zou behalen, houdt zij zicht op afronding van haar opleiding met het predicaat cum laude.

Verweerder heeft zich blijkens zijn verweerschrift, als volgt verweerd.

Ten aanzien van de eerste beroepsgrond brengt verweerder naar voren dat dit jaar de lesvorm 'flipping the classroom' is geïntroduceerd. Hierbij stond het adviseren over actuele problemen in het Europees recht centraal, waarbij de communicatie zeer belangrijk was. Het trainen van de vereiste (taal)vaardigheden heeft constant centraal gestaan tijdens zowel de hoorcolleges als de werkgroepen. Er is uitgebreid aandacht besteed aan het formuleren en structureren van juridische argumenten. Dit staat ook in de studiehandleiding. Daarom kan niet gesteld worden dat 'onvoldoende inzichtelijk' is gemaakt dat daar bij het tentamen op gelet zou worden. Na de nabespreking heeft verweerder een uitgebreide reactie op de klacht van appellante gestuurd. Er is toen per vraag aangegeven dat punten zijn afgetrokken voor matig taalgebruik. Door de lange lijst met inhoudelijke punten waarvoor bij vraag 2 punten waren afgetrokken, kon echter worden afgeleid dat het hier niet om een groot aantal punten ging. Verweerder wijst het College erop dat de examencommissie een klacht van een aantal studenten over puntenaftrek voor taalgebruik ongegrond heeft verklaard.

Ten aanzien van de tweede beroepsgrond bevestigt verweerder dat het tentamen uit drie vragen bestond waarvoor 100 punten per vraag konden worden toegekend. Bij het nakijken is aangegeven hoeveel punten per vraag er zijn behaald. Vanwege het grote aantal deelnemers was het praktisch gezien niet mogelijk om voor ieder onderdeel van een vraag aan te geven hoeveel punten er door de student waren behaald. De beoordeling heeft plaatsgevonden met een vaste richtlijn voor de puntenverdeling; dit staat in de antwoordmatrijs. Een correct antwoord bestond uit een aantal 'bouwstenen', deze zijn precies en met het bijbehorende aantal punten uiteengezet in de antwoordmatrijs. Bij de nabespreking is er een presentatie gehouden over de beoordeling en is vervolgens op Nestor geplaatst. Studenten konden na deze presentatie hun klachten en vragen indienen. Appellante heeft hiervan gebruik gemaakt en heeft per onderdeel van de vragen aangegeven hoeveel punten zij verdiend zou moeten hebben. Hierop heeft zij een uitgebreide reactie ontvangen. Aldus heeft verweerder haar een nauwkeurig inzicht gegeven in hoe het tentamen is nagekeken en waaruit de gebreken in haar antwoorden bestonden. Vóór het schikkingsgesprek is het tentamen van appellante voor de derde keer grondig beoordeeld. Dit heeft niet tot een ander oordeel geleid. Wel is aangeboden om per vraag mondeling de beoordeling toe te lichten, waarbij verweerder opmerkt dat een andere uitslag onwaarschijnlijk lijkt.

Voornoemde nabespreking gaat zelfs verder dan artikel 23 OER voorschrijft. Dit blijkt ook uit de ongegrondverklaring van een klacht van studenten over de nabespreking door de examencommissie.

Verweerder verzoekt het College om het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Appellante voert in de eerste plaats aan dat het ondoorzichtig is op welke punten verweerder haar taalgebruik onvoldoende heeft geacht en hoeveel punten daarvoor zijn afgetrokken of niet zijn toegekend. In het verweerschrift heeft verweerder aangegeven dat 30 van de 300 punten waren te verdienen voor het taalgebruik. Voorts heeft verweerder toegelicht dat naar aanleiding van de klacht van appellante per vraag is aangegeven dat punten zijn afgetrokken voor matig taalgebruik. Door de lange lijst met inhoudelijke punten waarvoor bij vraag 2 punten waren afgetrokken, kon volgens verweerder worden afgeleid dat het hier niet om een groot aantal

punten ging. Voorts wijst verweerder het College erop dat de examencommissie een klacht van een aantal studenten over puntenaftrek voor taalgebruik ongegrond heeft verklaard. Het College stelt vast dat in de studiehandleiding van het vak Europees recht uit het schema op bladzijde 5 valt op te maken dat 10% van het totaal aantal voor het tentamen te behalen punten bestaat uit 'communicatie'. In deze handleiding wordt echter niet uitgelegd wat er met 'communicatie' wordt bedoeld. Verweerder heeft in het verweerschrift aangegeven dat dit slaat op het taalgebruik en dat dit naar voren is gekomen in de werk- en hoorcolleges. Dit laatste wordt door appellante bestreden. Naar het oordeel van het College blijkt echter uit de gehele studiehandleiding in combinatie met hetgeen verweerder heeft toegelicht in het verweerschrift genoegzaam dat onder 'communicatie' mocht worden begrepen het taalgebruik. Vervolgens dient het College de vraag te beantwoorden of het voor appellante voldoende duidelijk is gemaakt hoeveel punten er zijn afgetrokken voor haar taalgebruik en waarom deze punten zijn afgetrokken. In het verweerschrift wordt aangegeven dat appellante uit de lange lijst met inhoudelijke punten waarvoor bij vraag 2 punten waren afgetrokken, appellante kon afleiden dat het hier niet om een groot aantal punten ging. Het College acht deze uitleg onvoldoende nauwkeurig. Naar het oordeel van het College heeft verweerder onvoldoende inzichtelijk gemaakt hoeveel punten er per vraag zijn toegekend dan wel zijn afgetrokken voor het taalgebruik. Eveneens blijft onduidelijk hoeveel punten per (onderdeel) van de vragen verdiend konden worden voor taalgebruik. Wellicht had een nadere uitleg door verweerder ter zitting hierin verandering in kunnen brengen. Nu dit niet is gebeurd komt het College gelet op het vorenstaande tot de conclusie dat de beoordeling niet zorgvuldig tot stand gekomen waardoor het betreden besluit niet in stand kan blijven. Nu het beroep reeds slaagt op de eerste beroepsgrond behoeft de tweede grond geen behandeling meer.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak. Hierbij geeft het College verweerder in overweging om een niet-betrokken derde het taalgebruik van appellante te laten beoordelen. Dit gelet op het grote individuele belang van appellante om haar opleiding alsnog met het predicaat cum laude af te ronden.

Aldus vastgesteld op 2
juni 2016 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. S.F. de Boer en mw. R. van der Wiel leden,
in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.